

عنوان مقاله:

تفرد در آثار سعدی در پیوند با سایه، نقاب و آنیما

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 7، شماره 25 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

مهری تلخابی - استادیار/دانشگاه آزاد اسلامی واحد خدابنده

تورج عقدایی - دانشیار/دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

خلاصه مقاله:

آثار سعدی به عنوان پاره ای از شاهکار های ادب فارسی، ریشه در اندیشه ها و باورهای کهن دارد و از آبشخوری به نام ناخودآگاه جمعی بهره مند است. هدف این مقاله آن است که نشان دهد آثار سعدی از زاویه دید نقد کهن الگویی، مجموعه ی گسترده ای از مفاهیم نمادین و آرکی تایپ هاست. در این مقاله بر روی کهن الگوهایی چون سایه، نقاب و آنیما تامل شده است. این مقاله بر آن است که ابعاد متنوع و پیچیده ی بازتاب یافته از شخصیت سعدی، در آثارش، نتیجه ی تفرد و بزرگ شدن روانی اوست؛ به واقع سعدی، در آثارش نشان می دهد که چگونه در فرایند پختگی روانی خویش، جنبه های مثبت و منفی روان خود را شناسایی کرده و با آنها برخوردی منطقی داشته است. در پایان، این مقاله به این نتیجه می رسد که این خودشناسی در سعدی منجر به صداقت و شجاعت او، در بیان ابعاد متنوع روانی اش گشته است. این مقاله با روش تحقیق تحلیلی-توصیفی به انجام رسیده است.

کلمات کلیدی:

سعدی، کهن الگو، آنیما، سایه، نقاب، تفرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1308857>

